

Sygn. akt VII U 376/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Malec
Protokolant:	apl. adw. Katarzyna Uszyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2013 r. w Warszawie

sprawy H. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Warszawie

o rentę z tytułu niezdolności do pracy i o odsetki

na skutek odwołania H. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 19 grudnia 2011r. oraz z dnia 03 lutego 2012r., znak (...)

1. umarza postępowanie w części, w której zaskarżona decyzja z dnia 19 grudnia 2011r. została zmieniona decyzją z dnia 03 lutego 2012r.,
2. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje H. W. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 02 lutego 2011r. do dnia 02 lutego 2012r. oraz z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 03 lutego 2012r. do dnia 31 lipca 2013r.,
3. ustala, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w zakresie obejmującym okres wymieniony w pkt. 2 wyroku,
4. oddala odwołanie w pozostałej części,
5. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz adwokata M. M. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) powiększoną o podatek VAT w wysokości 23% tytułem kosztów wynagrodzenia za zastępstwo procesowe z urzędu.

Sygn. akt VII U 376/12

UZASADNIENIE

Odwołująca się H. W. w dniu 24 lutego 2012 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 grudnia 2011 r., znak: I (...), na mocy której organ rentowy przyznał jej prawo do renty z tytułu

częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania stwierdziła, że nie zgadza się z ww. decyzją, gdyż jej stan zdrowia kwalifikuje ją do uznania za całkowicie niezdolną do pracy. Wskazała, iż w latach 2008 i 2011 została poddana operacjom kręgosłupa, nadal jest niezdolna do pracy i kolejny rok jest poddawana systematycznej rehabilitacji, która nie rokuje poprawy. Zwróciła także uwagę, że w orzeczeniu z dnia 23 grudnia 2011 r. lekarz orzecznik uznał, iż ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy do dnia 31 maja 2012 r., która to decyzja nie została wydana przez ZUS (k. 2-6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 marca 2012 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że w toku postępowania odwołująca została skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 16 czerwca 2011 r. uznała odwołującą za częściowo niezdolną do pracy. W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Dodatkowo organ rentowy nadmienił, iż decyzją z dnia 03 lutego 2012 r., na podstawie kolejnego wniosku z dnia 20 października 2011 r., przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 maja 2012 r. (k. 7-8 a.s.).

Do niniejszego postępowania została dołączona do wspólnego rozpoznania sprawa sygn. VIIU 569/12 z odwołania H. W. od decyzji z dnia 3 lutego 2012r. (akta sygn. VIIU 569/12)

W piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2012r. pełnomocnik odwołującego sprecyzował żądanie wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji I (...) poprzez przyznanie odwołującej się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 19 października 2009 r. do dnia 2 lutego 2011 r. oraz poprzez przyznanie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 3 lutego 2011 r. do dnia 30 listopada 2011 r. oraz o zmianę zaskarżonej decyzji 25/I/18519085 poprzez przyznanie odwołującej się renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 31 maja 2012 r. (k. 32-35 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. W., urodzona w dniu (...), złożyła **w dniu 19 października 2009 r. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy** (k. 1 tom VII a.r.). W toku postępowania została skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 13 maja 2010 r. stwierdziła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 58 tom VII a.r.). Decyzją z dnia 28 maja 2010 r., znak (...) organ rentowy odmówił przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 60 tom VII a.r.).

Powyższa decyzja została zaskarżona przez odwołującą się i stała się przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. VII U 641/10.

W dniu 31 marca 2010 r. odwołująca złożyła kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 tom IX a.r.). Została skierowana na badania do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 16 czerwca 2011 r. uznała, iż ww. jest częściowo niezdolna do pracy do 30 listopada 2011 r., przy czym niezdolność ta powstała 2 lutego 2011 r. (k. 19 tom IX a.r.).

W toku postępowania w sprawie sygn. VIIU 641/10 został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego neurochirurga, który stwierdził, że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy przez okres jednego roku od dnia ostatniej operacji (2.02.2011r.), a przed terminem tej operacji, w tym na dzień złożenia wniosku 19 października 2009r. i wydania decyzji 28 maja 2010r. nie była osobą niezdolną do pracy. (k. 63, 87 akt sygn. VIIU 641/10). W dniu 9 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, w sprawie o sygn. akt VII U 641/10 wydał postanowienie, na mocy którego uchylił zaskarżoną decyzję z dnia 28 maja 2010r. i przekazał sprawę do rozpoznania organowi rentowemu oraz umorzył postępowanie (k. 106 akt sygn. VIIU 641/10).

W dniu 19 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał decyzję, na mocy której organ rentowy przyznał H. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 2 lutego 2011r. do dnia 30 listopada 2011 r. (k. 67 tom IX a.r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego odwołująca się złożyła niniejsze odwołanie do Sądu Okręgowego, rozpoczynając tym samym postępowanie sądowe.

W dniu 20 października 2011r. odwołująca złożyła kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. W decyzji z dnia 3 lutego 2012 r., znak: 25/I/18519085 organ rentowy przyznał H. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 grudnia 2011r. do 31 maja 2012 r. Od tej decyzji wnioskodawczyni także złożyła odwołanie, które jest przedmiotem niniejszego postępowania, po dołączeniu sprawy sygn. akt VIIIU 569/12. (akta VIIIU 569/12 oraz k. 1, 7, 23, 27 a.r. t. XI)

Sąd postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2012 r. dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów ortopedy i neurologa (k. 37 a.s.) oraz postanowieniem z dnia 10 października 2012 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty neurochirurga (k. 52 a.s.).

Biegły specjalista neurolog w opinii z dnia 18 września 2012r. stwierdził, że liczne badania rezonansu w odcinku szyjnym, a obecnie lędźwiowym wykazują wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne, bliżej nieokreślone dolegliwości bólowe, bez wyraźnych cech zajęcia układu nerwowego. W ocenie biegłego, w zależności od operacji, badana okresowo była niezdolna do pracy, a następnie jej stan zdrowia poprawiał się i mogła pracować w swoim zawodzie. Jednakże wskazał, iż jeśli będą wątpliwości, prawdopodobnie należy opinię rozszerzyć o ocenę neurochirurgiczną (k. opinia biegłego neurologa B. Z. k. 47 a.s.).

Biegły specjalista ortopeda w opinii rozpoznał u H. W. wielopoziomą dyskopatię kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z miernym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa szyjnego bez objawów korzeniowych i deficytów neurologicznych. Stwierdził, że odwołująca aktualnie jest zdolna do pracy, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i wykonywanym zatrudnieniem. Była **całkowicie niezdolna do pracy w okresie 1 roku od daty drugiej operacji, tj. od 02 lutego 2011 r.** W okresie **od dnia 19 października 2009r. do 02 lutego 2011r. odwołująca była zdolna do pracy.** W ocenie biegłego, po pierwszej operacji w marcu 2008r. i wdrożonej rehabilitacji stan zdrowia wnioskodawczyni uległ poprawie. Brak dowodów na to, że przed drugim zabiegiem stan pacjentki na tyle się pogorszył, aby była w tym czasie niezdolna do pracy. Drugi zabieg biegły odczytuje jako kontynuację (drugi etap) poprzedniego zabiegu operacyjnego. Opisany przez odwołującą zespół bólowy, bez ewidentnych objawów neurologicznych nie stanowi przeciwwskazań do pracy zgodnie z kwalifikacjami. (opinia biegłego sądowego lekarza ortopedy G. K. k. 77-79 a.s.)

Biegła specjalista neurochirurg w opinii z dnia 30 kwietnia 2013 r. stwierdziła, że na podstawie analizy dokumentacji nie stwierdza się istotnych ubytków neurologicznych, które uniemożliwiałyby odwołującej się pracę zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami w okresie do 2 lutego 2011r. W ocenie biegłej, **całkowita niezdolność do pracy zgodnie z kwalifikacjami badanej istniała przez rok po drugim rozległym zabiegu operacyjnym od dnia 02 lutego 2011 r., a następnie istniała częściowa niezdolność do pracy do dnia 31 lipca 2013r.** (opinia biegłego sądowego neurochirurga A. M. k. 114-115 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu powyżej przytoczone dokumenty, w zakresie jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne i tworzą spójny stan faktyczny.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów: neurologa, ortopedy i neurochirurga w celu jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującej. Opinie biegłych Sąd w całości podzielił i na ich podstawie ustalił stan zdrowia odwołującej się. Opinie te zostały wydane w oparciu o wyniki badań H. W., a biegli lekarze są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadający bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. W ocenie Sądu Okręgowego opinie powołanych w sprawie biegłych są wyczerpujące oraz sporządzone w sposób jasny i logiczny.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga zważył, co następuje:

Odwołanie H. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 19 grudnia 2011 r. i z dnia 3 lutego 2012r. , znak: I (...), zasługują na uwzględnienie w części.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o emeryturach...”) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Warunki te muszą być spełnione łącznie.

Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy o emeryturach...). Sąd Okręgowy podziela tezę wyrażoną w orzecznictwie, wg której przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach...) (tak: wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 r., II UK 222/03).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że badania wykazały u ubezpieczonej wielopoziomową dyskopatię kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z miernym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa szyjnego. Przedmiotowe schorzenia ortopedyczno - neurologiczne spowodowały u odwołującej **całkowitą niezdolność do pracy przez rok po drugim zabiegu operacyjnym, tj. od dnia 2 lutego 2011 r., czyli była całkowicie niezdolna do pracy od dnia 2 lutego 2011r. d dnia 2 lutego 2012r.** Wynika to z opinii wszystkich biegłych, którzy wydali opinie w sprawie, w tym szczególnie z opinii biegłego ortopedy i neurochirurga. Następnie wnioskodawczyni była **częściowo niezdolna do pracy od dnia 3 lutego 2012 r. do 31 lipca 2013r.**, co wynika z opinii biegłego sądowego neurochirurga.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczona spełnia wszystkie przesłanki wynikające z art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach..., które uprawniają ją do świadczenia rentowego w wyżej wymienionych okresach z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 2 lutego 2011 r. do dnia 2 lutego 2012 r. oraz z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 3 lutego 2012 r. do dnia 31 lipca 2013 r. Odwołanie w tej części jest zatem zasadne i zaskarżona decyzja podlega zmianie na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. (pkt. 2 wyroku).

Z opinii wszystkich biegłych jednoznacznie wynika, że **przed datą 2 lutego 2011 r. odwołująca była zdolna do pracy, czyli od dnia wniesienia wniosku o rentę 19 października 2009r. do dnia 1 lutego 2011r.** Ponieważ odwołująca się domagała się prawa do renty za okres od dnia złożenia wniosku 19 października 2009r., to w tej części odwołanie zostało oddalone jako niezasadne na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. (pkt. 4 wyroku).

W pkt. 1 wyroku Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹³ k.p.c. umorzył postępowanie w części, w której zaskarżona decyzja z dnia 19 grudnia 2011 r. została zmieniona decyzją z dnia 03 lutego 2012 r. Jak bowiem stanowi wskazany przepis, zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy. W sytuacji, gdy organ rentowy

częściowo uwzględnił żądanie odwołującej się, przyznając jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 maja 2012 r., to w tej części zaspokoił roszczenie H. W.. Wobec tego postępowanie podlega umorzeniu w tej części, stosownie do dyspozycji zakreślonej w art. 477¹³ k.p.c.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt. 3 wyroku opiera się na przepisie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zdaniem Sądu Okręgowego organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji przyznającej prawo do świadczenia z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 2 lutego 2011r. do 2 lutego 2012r. i częściowej niezdolności do pracy od 3 lutego 2012r. do 31 lipca 2013r. Organ rentowy dokonał bowiem niewłaściwej oceny stanu zdrowia odwołującej się, co należy uznać zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, za winę leżącą po stronie organu rentowego. Należy podkreślić, że organ rentowy uparcie dokonywał uchybień w poprawności oceny stanu zdrowia odwołującej się i jej zdolności do pracy, wbrew stanowisku Sądu. W sprawie sygn. VIIU 641/10 postanowieniem z dnia 9 listopada 2011r. Sąd Okręgowy uchylił decyzję z dnia 28 maja 2010r. i sprawę przekazał do rozpoznania organowi rentowemu oraz umorzył postępowanie sądowe z uwagi na nowe okoliczności, jakie powstały po wydaniu zaskarżonej decyzji, na podstawie art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. W tamtej sprawie została wydana opinia i opinia uzupełniająca przez biegłego neurochirurga, z której wynikało, że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy od drugiej operacji 2.02.2011r. na okres jednego roku. Wbrew tym ustaleniom Sądu dokonany na podstawie wymienionej opinii, organ rentowy na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika uznał u odwołującej się tylko częściową niezdolność do pracy i wydał zaskarżone decyzje będące przedmiotem niniejszego postępowania. Nieprawidłowości organu rentowego w ocenie stanu zdrowia odwołującej się zostały potwierdzone także w niniejszym postępowaniu, gdyż biegli w opiniach za wspomniany okres stwierdzili istnienie u odwołującej się całkowitej niezdolności do pracy.

O kosztach zastępstwa procesowego odwołującej się urzędu Sąd rozstrzygnął w pkt. 5 wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c.